

[Jørgen Gram.]

de Udtalelser, der er fremsat af den ærede Ordfører for mit Parti.

Som omtalt af adskillige optraadte Epizootien først med spredte Tilfælde paa de sydlige Øer, men det var dog særlig i de sønderjyske Landsdele, den tog haardt fat. Det var jo naturligt nok, da den kom sydfra. Mit Partis Ordfører var inde paa, om Veterinærene muligvis kunde have været mere forberedt, da Epidemien kom. Jeg vil kun konstatere, at i mange Maaneder holdtes Sygdommen i det store og hele inden for de sønderjyske Landsdele, medens der kun var pludselige spredte Tilfælde paa Øerne, Sjælland dog undtaget. I den Tid var Angrebene langt haardere, end de senere har været. Dette har ogsaa den højt-ærede Landbrugsminister for nylig konstateret fra denne Talerstol.

Under Finanslovdebatten tillod jeg mig at fremdrage en Række grelle Eksempler paa, hvor haarde Tabene i adskillige Besætninger havde været. Jeg kunde, ligesom naturligvis andre fra andre Landsdele, supplere disse Tilfælde med mange flere. Saa katastrofale Foreteelser som dem i Grønseegnene vil man ikke kunne finde andre Steder. Det er forstaaeligt, at Myndighederne i de første Maaneder i deres forebyggende Forordninger var skarpere og stillede større Krav til Landbrugerne end senere. Man mente at kunne fange Sygdommen op. Det lykkedes dog ikke, men Resultatet er, at de enkelte Landbrugere nede hos os, ja, hele Landsdelen nu i næsten 5 Fjerdingaar har været underkastet Indskrænkninger i Driften og Omsætningen, saa det har været næsten umuligt at klare de økonomiske Forpligtelser og holde den gaende, som man siger. Det er ogsaa en Kendsgerning, at der intet mildnende eller forebyggende Serum var at faa for Penge, og heri finder man en naturlig Forklaring paa Sygdommens mere ondartede Forløb hos os.

Jeg tillader mig ogsaa at pege paa, at Indskrænkningerne i Eksporten ganske naturligt har virket haardere hos os end andetsteds, fordi vi har de mange Eksportkreaturer, der skal væk til bestemte Tider. Ligeledes finder der normalt hver Uge en stor Eksport Sted af Smaagrise nordpaa, og heller ikke denne Eksport har kunnet finde Sted.

Af disse mange Grunde, at Sygdommen har været haardest og varet længst, at Politi- og Veterinærfordningerne har været mere vidtrækkende, at intet mildnende eller forebyggende Serum har været at faa,

henstiller jeg til Ministeren, om der ikke ud over det foreslaaede kan stilles et Beløb til Raadighed for Landmændene dernede. Naturligvis er den økonomiske Modstandsevne langt mindre dernede end andetsteds, og i langt flere Tilfælde er det ganske udelukket at skaffe Penge. Hvis ikke dette sker, vil en Række dygtige Landmænd enten blive slaaet helt ud eller blive sat saadan i Knæ, at de vanskeligt kan komme paa Fode igen, og det skulde dog helst undgaas. Om disse Foranstaltninger for de haardest ramte kan udstrækkes til hele Landet, skal jeg ikke komme ind paa.

En Mængde af dem, der staar uden Besætning i Dag, har overhovedet ikke Mulighed for at optage Laan til ny Besætning. De har i Forvejen faaet Saneringslaan og vilde formentlig derfor ikke kunne lade et saadant Laan tinglyse, selv om det i høj Grad maa kaldes værdiforøgende. Jeg beder den højtærede Landbrugsminister besvare ogsaa det Spørgsmaal, om et saadant Laan kan tinglyses, naar det virkelig viser sig at være nødvendigt. Jeg beder i det hele taget Landbrugsministeren medvirke til, at den Udligning, som den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti talte om, føres igennem, saaledes at den virkelig kommer til at betyde det, den skulde betyde. Naar man Gang paa Gang fra forskellig Side har erkendt, at der er vanskelige Forhold dernede, maa man ogsaa tage Konsekvensen og træde til, ellers er Sympatien jo ikke ret meget værd.

Sluttelig skal jeg gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Løje og andre har peget paa, at 8 Ugers Fristen er for kort. Den er afgjort for kort. De, der har gjort, hvad de kunde for at redde Værdier for Samfundet, skulde nødig straffes ekstra. Hvordan dette ekstraordinære Beløb skulde fordeles, kunde man nok finde ud af. At Staten gennem en Repræsentant i et eventuelt Udvalg maatte have Adgang til at kontrollere de Tilfælde, der skulde omfattes deraf, er naturligt. Det har, saa vidt mig bekendt, inden dette Forslag fremkom, flere Gange været nævnt, at Staten var villig til at yde 5—6 Mill. Kr. I Forslaget er der regnet med 4 Mill. Kr. Skulde der da være noget i Vejen for, at der ud over det i Forslaget nævnte Beløb blev stillet et Beløb paa f. Eks. 1 Mill. Kr. til Raadighed? Det vilde i hvert Fald kunne tage Brodden af Vanskelighederne for adskillige.

Ministeren for Landbrug og Fiskeri (Bording): Jeg takker Ordførerne og for øvrigt ogsaa de andre ærede Medlemmer,